

ŠEIMYNA

NR. 218
XI EILINIS
SEKMADIENIS
2026 06 14

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys www.slienavosparapija.lt / FB: Šlienavos.parapija

Tu gali to ir nežinoti, bet, tikiu, kad taip nutinka... Tavo gyvenimo ir turimo būdo ar tikėjimo turinys, kurį turi – pažadina kitą, kuris galbūt nykioje naktyje...

Tavo žodžiai, mintys, gražūs tylūs darbai, dovanojamas džiaugsmas ar ramybė, gali tapti ir tampa tarsi inkaru, kuris gelbsti kažką... Patikėk! Taip yra!

Tavo ramus žvilgsnis buvo tuo nebyliu “aš jaučiu ir suprantu tave”, kurio kažkam taip trūko ilgus metus...

Galbūt pamiršta ir akimirkoje išsprūdusi tavo paprasta, žmogiška, kad ir su rūpesčiu veide šypsena nepažįstamajam – tapo kaip vilties sėkla gyventi, kuri sudygo jo gyvenimo dirvoje, kaip gėlė asfalte...

Tu nematei ir net nežinai, kaip: kažkas vėl ir vėl skaitė tavo pranešimą, kad pajustų šilumą; kažkas prisiminė tavo juoką, kaip pastiprinimą viena tvėję; kažkas nusprendė nenuleisti rankų, prisiminęs, kad yra tokie žmonės, kaip tu!

Tu – kažkam kaip nuostabi saulės šiluma ir šviesa, tam, kuris galbūt nematoar neturi savo šviesos. Tu – kaip tas vėjas, kuris net nežino, kieno bures jis pripildo judėjimui į priekį!

Ir net tomis dienomis, kai tau atrodo, kad tu “tiesiog tik egzistuoji, gal net mirti norėtum...”, tu nepastebi, kad savo kvėpavimu, žvilgsniu, vidine tyla tu keiči šio pasaulio veidą, keiči kitų žmonių gyvenimus! Patikėk! Taip yra!

Būk, gyvenk, šviesk, dovanok savus trupinius..., net jei ir nematai kam.

Juk patys nuostabiausi stebuklai įvyksta tuomet, kai mes tiesiog esame įrankiai ar šaltiniai bendro gyvenimo kelyje. Tiems, kas pamiršo, kad yra...

**“Prisiartino Dievo Karalystė;
atsiverskite ir tikėkite Evangelija!”**

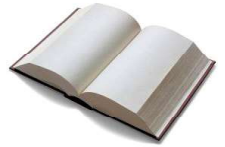
Mk 1, 15

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iš 19, 2–6a; Ps 99 (100), 2. 3. 5; Rom 5, 6–11

Psalms atliepas

Mes – Jo tauta ir Jo kaimenės avys.

Evangelija pagal Matą (9, 36 – 10, 8)

Anuo metu, matydamas minias, Jėzus gailėjosi žmonių, nes jie buvo suvargę ir apleisti lyg avys be piemens. Tuomet jis tarė mokiniams: „Pjūtis didelė, o darbininkų mažai. Melskite pjūties šeiminingai, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį.“ Pasišaukęs dvylika mokinių, Jėzus suteikė jiems valdžią netyrosioms dvasioms, kad išvarinėtų jas ir gydytų visokias ligas bei negales.

Dvylikos apaštalių vardai: pirmasis Simonas, pavadintas Petru, ir jo brolis Andriejus; Zebediejaus sūnus Jokūbas ir jo brolis Jonas; Pilypas ir Baltramiejus; Tomas ir muitininkas Matas; Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Tadas; Simonas Kanaanietis ir Judas Iskarijotas, kuris ir išdavė jį. Šituos dvylika Jėzus išsiuntė, duodamas jiems nurodymų: „Nenuklyskite pas pagonis ir neužsukite į samariečių miestus. Verčiau lankykite pražuvusias Izraelio namų avis. Eikite ir skelbkite, jog prisiartino Dangaus Karalystė. Gydykite ligonius, prikelkite mirusius, apvalykite raupsuotus, išvarinėkite demonus. Dovanai gavote, dovanai ir duokite!“

Evangelijos komentaras:

Kai kalbama apie žmonių grupę, pasirinktą ypatingai užduočiai, paprastai manome, jog buvo parinkti geriausi iš patikimų žmonių - tie, apie kuriuos žinome, jog jie sugebės gerai atlikti patikėtą darbą.

Senajame Testamente „išrinktąja“ vadinama visa Izraelio tauta. Izraelitai, prisimindami iš Dievo gautas malones, ypač išlaisvinimą iš Egipto vergijos, save laikė Dievo „išrinktąja“ tauta, Jo numylėtine, pašaukta palaikyti su Juo ypač artimą, gilų, beveik sūnišką ryšį. Neatsitiktinai šio sekmadienio Mišių pirmajame skaitinyje apie Izraelio tautą kalbama, kaip apie Dievo „pakeltą ant erelio sparnų“ ir atvestą pas Jį prie Sinajaus kalno Dievo „nuosavybę“, „šventą tautą“.

Manome, kad „išrinktieji“ buvo patys geriausi ir patikimiausi žmonės, ar iš tiesų tiek Izraelio tauta, tiek Dvylikos mokinių grupė atitiko šiuos reikalavimus? Deja...

Jeigu išrinktuosius suprantame kaip geriausius, tikrai kiltų abejonų, ar Izraelio tauta buvo „geriausia“. Politiniu požiūriu ji neturėjo nei įteisintos valdžios formos, nei juo labiau regimo vadovo, nes tautai vadovavo pats Dievas. Socialiniu požiūriu, prisimenant išėjimą iš Egipto istoriją, būtų galima manyti, jog tai buvo plėšikų tauta, kadangi žydai apiplėšė Egiptą, pasiimdami jo gėrybes.

Jeigu tą patį kriterijų pamėginsime pritaikyti Dvylikai, reiktų prisiminti, kad tarp jų nebuvo nė vieno išsilavinusio žmogaus. Tai buvo žvejų grupė - užimantys kuklią padėtį žmonės, beveik neabejotinai nerąštingi. Tarp jų, kurie mokėjo skaityti, rašyti ir skaičiuoti, vienintelis - muitininkas Matas - anaipol nebuvo itin įkvepianti figūra. Nėgana to, tarp jų buvo bent vienas zelotas, tai yra, to meto teroristinės grupuotės atstovas.

Jėzus patikėtiniai savo vardui garbės tikrai nepadarė: jie išdavė savo Mokytoją, Jo išsigynė, masiškai pabėgo nuo kryžiaus ir net atsisakė tikėti Jo prisikėlimu. Jie tikrai nepasižymėjo nei protu, nei galėjo pasigirti savo darbo rezultatais. Jie beveik niekada nesuprato Mokytojo žodžių prasmės, ne kartą nesėkmingai bandė išvarinėti demonus ar daryti stebuklus Jėzus vardu, o dažnai parodė, jog gerai nemoka net savo žvejų amato, tiek, kad prireikė stebuklingos žūklės, jog apskritai kas nors pavyktų...

Vis dėlto, nepaisant šių didelių žmogiškų netobulumų, būtent jie yra Dievo „išrinktieji“. Dar daugiau: galbūt jie ir yra išrinkti kaip tik dėl savo netobulumų ir žmogiško vargo. Dievas renkasi ne pagal sugebėjimus. Dievas renkasi tam, kad žmogui patikėtų užduotį. Dievas renkasi žmogų ne dėl to, kuo jis yra dabar, bet dėl to, kuo yra pašauktas tapti.

Dievas istorijoje darė stebuklus per žmones. Aš vis dar atkakliai tuo tikiu...

Švenčiant Vilkaviškio vyskupijos 100 metų gyvavimo jubiliejų

1926 m. balandžio 4 d. popiežiaus Pijaus XI apaštališkoji konstitucija Lituanorum gente paskelbė apie Lietuvos bažnytinės provincijos įsteigimą. Šiuo dokumentu įkurta ir Vilkaviškio vyskupija. Ji sudaryta iš 1818–1926 m. gyvavusios Seinų vyskupijos dekanatų, likusių Lietuvos Respublikos teritorijoje. Naujos vyskupijos dangiškuoju Globėju pasirinktas šv. Antanas Paduvietis.

Pirmuoju Vilkaviškio vyskupu tapo buvęs paskutinysis Seinų vyskupas Antanas Karosas, o koadjutoriumi – vysk. Mečislovas Reinys. Abu vyskupai 1926 m. birželio 20 d. iškilmingai įžengė į Vilkaviškio katedrą. Lietuvos vyriausybė vyskupijai perleido Vilkaviškio dvaro rūmus, kuriuose įsikūrė vyskupai ir kurija.

Generalvikaru paskirtas prel. Matas Dabrila, kancleriu – kan. Antanas Steponaitis, oficiolu – prel. Juozas Laukaitis.

1928 m. buvo sudaryta nauja vyskupijos kapitula, į kurią įėjo aštuoni nariai: prelatai Matas Dabrila, Aleksandras Grigaitis, Pranas Kuraitis, Juozas Laukaitis, Jonas Naujokas ir kanauninkai Vincas Aleksandravičius, Vincentas Vizgirda, Antanas Dailidė.

1930 m. baigta statyti vyskupijos kunigų seminarija Vilkaviškyje, veikusi iki 1944 m. Jos dėka žymiai pagausėjo dvasininkų. Jei įsteigus vyskupiją joje darbavosi apie 100 kunigų, tai 1940 m. jų skaičius pasiekė 247.

Vilkaviškio vyskupijoje buvo labai išvystyta Katalikų akcija, kuriai didelį impulsą suteikė vysk. Mečislovas Reinys, aktyviai dalyvavo prof. Pranas Dovydaitis, daugelis kunigų ir pasauliečių.

Parapijose sėkmingai darbavosi vyrų ir moterų vienuolijos. Veikė įvairios katalikiškos vaikų, jaunimo ir suaugusiųjų organizacijos: angelaičiai, ateitininkai, pavasarininkai, tretininkai, Gyvojo Rožančiaus, Švč. Sakramento ir Krikščioniškojo mokslo brolijos, Šv. Vincento Pauliečio draugija. Buvo leidžiami katalikiški laikraščiai ir žurnalai: „Šaltinis“, „Šaltinėlis“, „Šventųjų bendravimas“, „Liepsnos“, „Naujoji vaidilutė“ ir kt. Spausdinama daug knygų, brošiūrų religine tematika.

1931 m. Vilkaviškyje įvyko vyskupijos I Eucharistinis kongresas. 1932 m. Marijampolėje surengtas pavasarininkų, o 1935 m. – II Eucharistinis kongresas.

1934 m. rugpjūčio 27–28 d. Vilkaviškyje vyko vyskupijos Sinodas, kuriame dalyvavo 67 delegatai. Sinodo dalyviai pasiuntė sveikinimo telegramą popiežiui Pijui XI.

Vilkaviškio vyskupija labai nukentėjo II Pasaulinio karo metu. Žmonės iškentė baisų terorą pirmosios sovietinės okupacijos metais, ypač žiaurus buvo kunigų nukankinimas Budavonės miške netoli Vilkaviškio. Nacių okupacija katalikų Bažnyčiai grąžino nedaug teisių. Ji buvo nuožmiai persekiojama, tačiau nebuvo išsigandusi. Kun. Mykolas Krupavičius pasirašė memorandumą prieš nacių kolonijinę politiką ir tuojau dėl to 1942 m. nacių išvežtas į Vokietiją. Kalintas, internuotas. Kunigai ir pasauliečiai tikintieji gelbėjo žydus, ragino jaunimą nestoti į nacių kariuomenę. Karo pabaigoje, frontui ilgam sustojus netoli Vokietijos sienos, buvo visai sugriautos ar apgriautos 32 bažnyčios, iš kurių 12 pavyko atstatyti netrukus po karo. Artėjant antrajai sovietinei okupacijai, į Vakarus pasitraukė apie 100 kunigų, tarp jų – ir Vilkaviškio vyskupas augziliaras Vincentas Padolskis. Iš pasilikusiųjų – apie 70 kalinta ir ištremta, o keltas – nužudyta. Sovietinė valdžia uždarė Vilkaviškio kunigų seminariją, 12 bažnyčių ir panaikino atitinkamas parapijas. Skaudus smūgis vyskupijai buvo joje gana aktyviai veikusių vienuolynų uždarymas, parapijų registracija pavedant jų administravimą vadinamiems komitetams siekiant jas kiek įmanoma labiau kontroliuoti, sumažinant kunigų įtaką. Uždraustas tikybės mokymas mokyklose, varžoma vaikų katekizacija, prievarta brukamas ateizmas – buvo kova su šimtmečiais žmonėse gyvavusiu tikėjimu ir krikščioniškomis vertybėmis. Antroji sovietinė okupacija sugriovė visą ligi 1940 m. nusistovėjusią tvarką: politinį pluralizmą, religijos laisvę, privatinę nuosavybę ir t.t. Ypatingai reiškėsi neapykanta Katalikų Bažnyčiai.

Bus daugiau.

Birželio mėnesio pamaldos, skirtos Švč. Jėzaus Širdies garbei

Birželio mėnuo yra skiriamas Švč. Jėzaus Širdies garbei, džiaugiantis ir dėkojant Jėzui, už dievišką, mylinčią Jo Širdį mums, žmonėms.

Birželinės pamaldos su Švč. Sakramento adoracija, Šlienavos bažnyčioje, vyksta darbo dienomis – 18 val., po Eucharistijos šventimo; o sekmadieniais – po 9 ir 13 val. Eucharistijų.

Sutvirtinimo sakramentas Šlienavos bažnyčioje

Birželio 26 dieną, penktadienį, 18 val., Šlienavos bažnyčioje, švęsime Eucharistiją, kurios metu vyks ir Sutvirtinimo sakramento šventimas. Eucharistijos ir Sutvirtinimo šventimui vadovaus mūsų vyskupas Rimantas Norvila.

Mūsų parapijos krašto sutvirtinamieji švęs savo Krikšto sąmoningą pakartojimą ir savo krikščioniško tikėjimo bei gyvenimo patvirtinimą.

Gegužės mėn. šventė Krikštą

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Deimantė Greičiauskaitė, gyvenanti Šlienavoje.
2. Domitas Balynas, gyvenantis Domeikavoje.

Viršužiglio Bažnyčioje:

1. Eljūs Pečeliūnas, gyvenantis Piliuonoje.
2. Matas Urbonavičius, gyvenantis Girionyse.
3. Viltė Liucija Karčauskaitė, gyvenanti Kaune.

Gegužės-birželio mėn. šventė pirmą Komuniją

Šlienavos-Viršužiglio Bažnyčioje:

1. Joris Bliuvas; 2. Jogaila Sabonis; 3. Kamilija Kovalenko; 4. Neila Kovalenko; 5. Nojus Gervė; 6. Majus Gervė; 7. Simas Simonavičius; 8. Nojus Simonavičius; 9. Elena Vasiliauskaitė; 10. Tėja Česnaitytė; 11. Gabija Garuolytė; 12. Emilis Garuolis; 13. Matas Butkus; 14. Erikas Masiulis; 15. Luknė Morkevičiūtė; 16. Lukas Morkevičius; 17. Ignas Naunčikas; 18. Liepa Zareckaitė; 19. Gintarė Širvinskaitė; 20. Martynas Petrusevičius; 21. Gabija Baranauskaitė; 22. Lukas Beliauskas; 23. Simas Žongaila; 24. Gustas Žongaila; 25. Amilė Joninaitė; 26. Adomas Joninas; 27. Kristupas Korolkovas; 28. Adelė Korolkovaitė; 29. Mantas Kardokas; 30. Kamilė Seredytė; 31. Markas Eidukevičius; 32. Gabrieliūs Marcinkevičius; 33. Armandas Šimanauskas; 34. Arlina Vaičiukynaitė; 35. Austėja Bainoraitė; 36. Milita Bainoraitė; 37. Simas Garbauskas; 38. Tadas Kuzmickas; 39. Viktorija Vaičiukynaitė; 40. Deimantė Grečkauskaitė; 41. Vaida Gervelytė; 42. Klaudija Deveikytė; 43. Aras Lisauskas; 44. Simona Baranauskaitė; 45. Deimina Šiugzdaitė; 46. Gabija Grimalauskaitė; 47. Simas Ambrozaitis; 48. Lėja Jučiūtė; 49. Ona Niurkaitė; 50. Maksas Gadišauskas; 51. Mantvydas Petkus; 52. Vytautas Jasinskis; 53. Augustė Jasinskytė; 54. Joridas Seibutis; 55. Austėja Valatavičiūtė; 56. Kotryna Sarpalytė; 57. Vita Barkauskaitė; 58. Adelė Zakarevičiūtė; 59. Lauksmė Zakarevičiūtė; 60. Marija Matiukaitė; 61. Gabija Matiukaitė; 62. Tėja Čebatavičiūtė; 63. Tavija Čebatavičiūtė; 64. Luknė Duobaitė; 65. Majus Duoba; 66. Gustas Juščius; 67. Sandra Savickaitė; 68. Kotryna Gužytė; 69. Dominykas Barkauskas; 70. Dainora Skrockytė; 71. Inesa Švederauskaitė; 72. Tautvilas Račkauskas; 73. Teoklėja Račkauskaitė; 74. Rusnė Damidavičiūtė; 75. Augustas Stankevičius; 76. Domitas Balynas; 77. Aleksandra Balynienė; 78. Amelija Priešgalavičiūtė; 79. Monika Pagirytė.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,
Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.